

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ljutomerska nemška šola.

Ljutomerska nemška šola, o kateri je bilo po časnikih toliko hrupa, preden je bila dovoljena, obstoji že mesec dnij, pa se brž nihče za njo veliko ne briga. Ljutomerski Nemci in nemškutarji so zahtevali nemško šolo z nemškim podučevalnim jezikom za ljutomerske nemške otroke; ali ko se je šola otvorila, ni bilo nikjer nemških otrok, in začeli so z vsakovrstnimi obljubami in grožnjami otroke loviti, kjer so jih našli. Tako so nalovili 75 otrok.

Od teh 75 otrok jih prebiva 33 v Ljutomeru, drugi pa so večinoma viničarski in želarski otroci iz ljutomerske okolice, jeden je iz Križevske, jeden iz Jurjevske in jeden iz Štrigovske fare. Nemška otroka sta samo dva, polovičarjev, ki nekoliko nemški razumejo, je dvanaest, vsi drugi pa ne razumejo skoro nič nemški, in vendar morajo poslušati izključljivo nemški poduk. Razun tega so otroci obojega spola iz vseh šolskih let skupaj v jednom razredu. Ker bi pri teh razmerah podučevanje bilo čisto brezuspešno, vpeljali so po zaukazu okrajnega šolskega nadzornika poldnevni poduk tako, da dopoldne prihajajo v šolo večji, popoldne pa manjši učenci. Zdaj se očividno vidi, da ljutomerski Nemci niso potrebovali nemške šole, ker nemških otrok ni, slovenski otroci pa imajo itak lepo četirirazredno deško in deklško šolo s krasnimi prostori in dobrimi učili tako, da nekateri Nemci rajši pošiljajo svoje otroke v slovensko, kakor v nemško šolo.

Kako pa je tedaj to, da toliko slovenskih otrok hodi v nemško šolo? Temu je več uzrokov. Nekateri stariši so poslali svoje otroke v nemško šolo, ker so slišali obljube, kaj vse da bodo otroci tam dobili, in tem je več na tem, da otrok kaj dobi, kakor da se kaj nauči; nekateri so poslali tje otroke iz strahu pred svojimi višjimi, o katerih vedo, da to želijo ali morda celo zahtevajo; nekateri so bili pregovorjeni, češ, tam bode se otrok takoj nemški naučil; ali ti bodo kmalu spoznali, da se otroci ne bodo ne nemški, ne druga nič naučili, ker poduka ne razumejo.

Nemci so poprej vedno kričali, da njihovi otroci morajo slovenski poduk poslušati, zato se nič ne naučijo, kako pa bi se sedaj mogli slovenski otroci kaj naučiti, poslušajoči nemški poduk? Čudno je tudi, da dva Nemca, ki sta se najbolj za nemško šolo potegovala, sedaj svoje otroke dajeta doma podučevati in jih nečeta v nemško šolo pošiljati! Nam se dozdeva, da zdaj že tudi oni sprevidijo, da je v Ljutomeru čisto nemška šola le nepotrebna ponemčevalnica slovenskih otrok! Sicer se v slovenski šoli otroci tudi nemški učijo, kakor je pametno; v nemški pa se to namerava po Nürnberski metodi goditi, da otrokom hočejo menda z lijakom nemščino v glavo vlit; ali ta način se

bojda še ni nikjer posrečil, torej se tudi v Ljutomeru ne bode.

Gimnazija v Celju.

(Govor poslanca Mih. Vošnjaka v drž. zboru dne 6. aprila 1894.)
(Dalje.)

Sedaj mi je še spregovoriti o poslovenjenju notarske zbornice v Celju. Ta stvar je taka. Ta zbornica je imela poprej nemško večino, ali premenila se je, ko je slovensko prebivalstvo na Spodnjem Štajarskem jelo zahtevati, da naj se nastavijo notarji, večji obeh deželnih jezikov, kar je tudi utemeljeno v zakonu. Spremena se je izvršila čisto naravno. Vlada ni mogla ničesa storiti. Vzeti je morala tiste kandidate, ki so postavno dokazali znanje obeh deželnih jezikov. V tem oziru naj še omenim neko stvar. Poprej je bila navada — in mislim, da je to bila postavna navada — da se je pri nameščenju notarjev za slovenske kraje strogo gledalo na to, da se postavno dokaže znanje drugega deželnega jezika. Pri poslednjem notarskem imenovanju na Spodnjem Štajarskem se je pa vendar prezrlo to glavno načelo in obžalovati moram to in nujno moram prositi pravosodno upravo, da tako ne bi več postopala, kakor je pri poslednjem imenovanju notarja v Mariboru. Po mojem mnenju je tako bi se izrazil — nepostavno nečem reči, tako postopanje je tako, da se ne more smatrati za redno. Znanje slovenščine v tem slučaju kandidat ni dokazal, za dokaz slovenskega znanja smatrala so se nekatera dela dotičnika, katerega je nemška stranka vsekako hotela spraviti na to mesto.

Nadalje se je tudi južnoštajarska hranilnica navažala za zatiranje Nemcev. Zgodovina osnove te hranilnice je tudi nekaj posebnega. Kako smo pa prišli na misel, da je treba osnovati svojo hranilnico v Celju? Prisiljeni smo bili s sklepom nemške hranilnice, ki je hotela preprečiti slovenska zemljiška vknjiževanja. Vsled tega bili smo prisiljeni storiti korake za osnovo svoje hranilnice, nepristranske hranilnice, in tako je pet sodnih okrajev okrog Celja osnovalo hranilnico, ko je dala vlada dotično dovoljenje. Osrednja vlada s tem Slovincem ni storila nobene koncesije, ker je bila njena dolžnost, da se upre prizadevanjem nemških hranilnic, ki so hotele oškodovati kredit slovenskega prebivalstva.

Tudi osnova slovenske tiskarne v Celju se je navajala za zatiranje Nemcev. Osnova te tiskarne ima tako zgodovino. — Posojilnice so se v slovenskih delih dežele tako razvile, kakor težko pri katerem narodu. Pospeševala je razvoj posojilnic „Zveza slovenskih posojilnic“, katere sedež je v Celju in katerej imam jaz čast biti predsednik. Šlo je v prvi vrsti za to, da slo-

venskim posojilnicam olajšamo opravljanje in si prizadevamo, da jim priskrbimo kolikor je moč enakomernih in cenih listovin, ker je slednjemu strokovnjaku znano, da je posojilničarstvo smatrati za celoto in da je vsaka posojilnica v zvezi z drugimi. — To je vodilo »Zvezo«, da se je obrnila do vlade, da jej dá dovoljenje za osnovo nove tiskarne. Ta koncesija se ni dala kancemu zasebniku, temveč »Zvezi slovenskih posojilnic«, in ima namen, v prvi vrsti podpirati posojilnice v njih teženju po cenejši upravi. Da ta tiskarna uspeva, stara nemška tiskarna pa hira, — to je povedal gospod poslanec dr. Foregger včeraj, poprej jaz tega nisem vedel — to pač ne more biti povod, da ne bi se »Zvezi« bila smela dati koncesija pred vsem v omenjeni namen. V Celju se nemški živelj zatira od začetka Taaffejeve vlade, tako je včeraj pripovedoval gospod dr. Foregger, ali vendar je včeraj nam objavil uradne podatke, po katerih se v Celju Nemci množé, Slovenci pojemajo. »Ja, erkläret mir, Graf Oerendur, diesen Zweispalt der Natur! Da, vprašam grofa Oerendura, kako navskriž si je natura!« Če se nemška stranka pri teh razmerah krepča, tedaj bi pač njen zastopnik moral želeti, da bi take razmere še dolgo trajale.

O razmerah v Celju je nam gospod celjski poslanec marsikaj povedal. Gospoda moja, prosim vas, vzemite na znanje, da jaz Celje od svoje najzgodnejše mladosti poznam. Deset let star sem že prišel v šolo v Celje in sedaj že petnajst let tamkaj stanujem. Gospod Foregger mi bo priznal, da razmere v Celju vsaj tako dobro poznam kakor on, ker on, od kar je zapustil gimnazijo, le malokdaj pride v Celje in sicer le tedaj, kadar mora imeti kak kandidatski govor ali pa »goreči grm« reševati. Gospoda moja, razmere v Celju niso tako strašne, kakor jih je naslikal gospod Foregger. Vi vidite, jaz se precej dobro imam, dasi že več let bivam v teh razmerah. Obžalovati je le to, da so v Celju življi, kateri potrebujejo narodnega prepira, da lahko v kalni vodi ribijo in lahko kažejo, kako »strašno zatirani da so celjski Nemci. Glavni vzrok je glasilo, katerega lastnik je baje dr. Foregger: »Deutsche Wacht«; to je list, katerega berite, gospodo moja, če hočete videti, kako se vprizarja narodno hujskanje in kako se umetno napravlja gibanje, kjer ga ni. Jaz mislim, da lahko rečem: Ta list je jedini v zapadni Avstriji. Jaz sem osebno prepričan, da ni lahko v kakem listu tako hujskati, kakor se piše v tem, s čimer se narodni razpor goji in vzdržuje! Nekaj je iz tega lista že včeraj navajal gospod profesor Šuklje; videli ste, kako zna ta list vprizoriti agitacijo proti celjskemu profesorju, ki bi se imel imenovati za okrajnega šolskega nadzornika za okraj Brežice.

One gospode, kateri mi obračajo svojo pozornost, opozoril bi še na nekaj, kar se tiče celjske gimnazije. Gospod Foregger je včeraj vso stvar naslikal kot zadevo celjskega mesta; pa to nikakor ni prav. Mestice pač nima pravice zahtevati, da bi se samo zanje vzdrževala cela gimnazija. Naravno je, da se pri tem jemlje v poštev tudi nekaj dežele. Kar se tiče celjske gimnazije, prideta v poštev volilni okraj gospoda Foreggerja in moj volilni okraj. Gospodje pač veste, da gospod Foregger zastopa celjski mestni okraj, jaz pa okraj celjskih kmetijskih občin. — Kako je razdeljeno prebivalstvo v teh dveh volilnih skupinah, bodo se gospodje pač še spominjali iz prejšnjih razprav v tej zbornici. Mestni volilni okraj Celje, katerega zastopa gospod Foregger, šteje 13.800 duš in od teh je nad polovico Slovencev, kateri so pa po obstoječem volilnem redu v volilni pravici prikrajšani. Sicer pa odločujejo državni uradniki v tej skupini, kakor sem že omenil. In kako je pa z mojim volilnim okrajem, namreč z okrajem kmetijskih ob-

čin celjskih? Oficijalna statistika kaže, da ima moj volilni okraj 133.300 duš. In onih 13.000 zahteva čisto nemško veliko gimnazijo v Celju, katera je pa jim tako kakor prej zagotovljena! In nam 133.300 Slovencev pa nečejo dovoliti niti nekaj parerek, namreč dvojezičnih s štirimi slovenskimi učnimi predmeti. — Seveda, gospodo moja, če so to načela za politično in narodno postopanje nasprotne strani, in tudi ostanejo, potem ni mogoče, da bi ponehal narodni prepir na Spodnjem Štajarskem. Gospod Foregger zahteva za 13.800 prebivalcev svojih volilnih krajev, katerih je pa še le polovica nemške narodnosti, čisto nemško veliko gimnazijo; nam 133.000 Slovencev pa niti malenkosti nekaterih parerek ne privošči, katere pa za nas niso malenkost, in to ravno zaradi tega ne, ker se bi slovenskim učencem za jedno leto skrajšalo obiskovanje gimnazije.

(Dalje prih.)

Cerkvene zadeve.

Petindvajsetletnica župnikovanja č. gosp. Franca Pintarja v St. Jerneju pri Konjicah.

(Konec.)

Kmalu po prihodu v cerkev zapeli so č. g. srebrnožupnik »Pridi sv. Duh«, in potem so se podali vlč. gospod dekan Konjiški na prižnico in po izreku sv. apostola Pavla iz I. lista do Timoteja (5, 17): »Mašniki, ki so dobri predstojniki, naj se dvojne časti vredne štejejo: posebno oni, ki se trudijo v besedi in poučevanju«, v prisrčnih besedah označijo pomen današnje slovesnosti za preteklost, sedanost in prihodnost, kakor č. g. srebrnožupnika, tako njihovih župljanov. Ta svečanost sili č. g. srebrnožupnika Bogu dajati hvalo in zahvalo za bridke, kakor za vesele ure zadnjih 25 let. Ima namen danes obnoviti vez bratovske ljubezni med slavlencem in med nja duhovnimi sobraty Konjiške in sosednjih dekanij. Za prihodnost bo ta krasni praznik farane podžigal in spodbujal, da bodo svojega č. gosp. župnika na starost tem bolj spoštovali, tem raje ubogali, tem krepkeje podpirali. Vlč. gospod govornik vpletali so v svoj govor razne dogodke iz zgodbe te fare, kakor tudi iz življenja njenega srebrnožupnika, č. gosp. Franca Pintarja, in njegovega mlajšega brata Matevža, ki so pred 20 leti umrli kot župnik v Šmartnu v Rožni dolini.

Po pridigi so č. g. jubilent s krepkim glasom peli slovesno sv. mašo s prav obilno asistencijo, poslednjič zapeli »Te Deum« ali »Tebe Boga hvalimo«. Po dovršeni cerkveni slovesnosti podali smo se zopet v župnišče, kjer smo še vse čestitke enkrat ponovili. K častiteljem pridružili so se tudi milostni gosp. kanonik Hajšek iz Slovenje Bistrice in g. kapelan Tajek. Pri obedu so se vrstile vesele in šaljive napitnice, in dekanijški duhovniki dali so č. g. srebrnožupniku spomenico, častitko, podpisano od vseh navzočih č. gg. duhovnikov. Le prehitro je prišla ura razhoda; a pri ločitvi slišal se je le jeden glas: »Bog daj, da se vidimo na prijaznem, gostoljubnem tem hribečku pri zlati sv. maši!«

Tako se je vršila slovesnost 25 letnega delovanja zvestega pastirja v vinogradu Gospodovem. Vršila se je kakor upamo k časti božji, v veliko veselje č. gosp. srebrnožupnika, pa tudi v ne malo čast šentjernejskim faranom, ki so se ob tej priliki pokazali v lepem sijaju.

Kamenski.

Zlata poroka pri Negovi.

Dne 7. majnika t. l. obhajala sta Jakob Borko in njegova žena Ana, rojena Nedeljko, svojo zlato poroko in sicer v cerkvi Marijini na lep krščanski način, ker sta sprejela zakramenta sv. pokore in presv. Rešnega Telesa skupaj z dvema belooblečenima in z vencem okinčanima hčerima, res ganljivo. V krasnem obhodu v cerkev z godbo, z gosti in z domačim gosp. župnikom korakala sta jublanta z debelima svečama okoli oltarja k darovanju, in stopila pred oltar k zlati poroki. Domači gospod župnik so iz obrednika nagovorili jublanta, kakor tudi množico ljudstva jedernato in glasno, da se je od veselja skoro vse jokalo. Potem je bila peta sv. maša s »Te Deum laudamus« in sv. blagoslovom.

Točno ob dvanajstih opoldne podali so se gosti na desetih krasnih vozovih na dom jublantom. Cela veselica se je skoro štiri dni vršila, baš uzorno in slovensko! Napitnice, petje, pa tudi izvrstna godba so povikšavale veselje gostov. K tej veselici povabljeni so bili tudi po izgledu ženitnine v Kani Galilejski sev domači, pa tudi sosedni gg. župniki — še več, pri tej veselici želela sta imeti jublanta tudi čast. gospoda Fr. Simoniča, ker le njihovi zdravniški pomoči, izrazil se je hvaležno zlati ženin — mora se zahvaliti, da so mu zdravje ohranili do 82 let! Živela zlatoporočenca!

Gospodarske stvari.

Ravno se drži, da bodeš zdrav!

(Konec.)

Pa ne le samo pri otrokih in mladih ljudeh se mora na držanje gledati, temveč tudi pri odraslih in starih osebah. Poznal sem osebo, ki je do svojega 38. leta dobro, ravno zrasena bila, potem pa ji je eno oko oslabelelo, in primorana je bila pri šivanju drugo oko bolje rabiti; nasledek tega pa je bil, da se je pri enostranskem držanju desna rama povzdignila in v teku 7 ali 8 let je bila prav grbasta. Kako dobro je, da se ljudje oblačiti morajo, da drugim ni treba kazati svojih telesnih napak, katerih so si večidel sami krivi! Kako sedijo ženske, kedar šivajo, ali ko druga kaj enakega delajo! Kaj čuda, da se jih toliko na stran drži, posebno deklet, katera kot pesterne otroke zmirom nosijo na eni roki.

Pa ne le samo, kadar sediš, stojiš in hodiš, se je treba ravno držati, temveč tudi v postelji bi moral ravno ležati. Kako bi morali v postelji ležati, in kaka bi morala naša postelja biti, da bi primerno ležali? Pred vsem drugim bi morala postelja (španpet) zadosti dolga biti, da bi se truplo v nji popolnoma moglo stegniti in ravno počivati. Kar pa se tiče postelj, izmed 25 nista dve prav narejeni, ne da bi ljudje pripravnih ne hoteli, temveč ker to bolje ne razumejo. Trda slamnica ali vajšnica (matroca) je najboljša. Podzglavje (vajnkoš) naj bode le jeden ali k večjemu dva, z žimami ali s perjem trdo natlačena. Perje ne sme tako rahlo biti, da se glava v njem pogrezne, kajti to povzroči mnogo toplote in kri vleče kvišku in napravlja bolezni v glavi in v zobéh. Podzglavja naj bodo tako debela, koliko je prostora med plečami in glavo. Nekateri ljudje imajo po pet podzglavij, noge ležijo tudi visoko, na sredi pa je globoka jama, kako more truplo na tak način počivati? Čimbolj torej truplo ravno leži, tembolj si človek počine.

Nadalje se noge ne smejo k sebi potegniti ali skriti. Stariši in redniki naj pri otrokih na to posebno

pazijo. Ravno tako škodljivo je, pri ležanju roke na prsih ali nad glavo skrižema imeti; obojno moti krvotok, ker se ta le zmirom polajšati mora. Tudi se ne sme ležati na levi strani ali na roki. Najbolje je, da človek ravno tako v postelji leži, kakor da bi po koncu stal; roke se naj po dolgem trupla oklenejo. Lega naj bo na pol na hrbtu, na pol na desni strani. Odeja naj bo lahka, vendar naj celo truplo pokriva.

Velika pomanjkljivost je pri nekaterih dandanešnji tudi to, da premalo hodijo. Peš hoditi gosposki ljudje skoro nikdar nečejo, in vendar hoja pod milim nebom najbolj upliva na zdravje, na razvitek telesa in na lepo primerno držanje.

F. S. R.

Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah.

XIV. občni zbor v nedeljo, dne 20. maja, ob polu 4. uri popoldne v prostorih J. Kopriva. Vspored: 1. Pozdrav. 3. Podučljivi govor o sadjereji, govori g. Ant. Petriček. 4. Tajniško oziroma blagajniško poročilo. 4. Vpisovanje novih udov in vplačanje letnine. 5. Volitev novega odbora. 6. Prosti nasveti in slučajnosti. — Zborovanje bodo kratkočasili domači pevci po sledečem redu: I. Geslo, vgl. Tone Gotoveljski. II. Slovanska pesen, vgl. dr. B. Ipavic. III. Dolenska, narodna, četverglasno postavil Fr. Grbič. IV. Oj banovci, koračnica, vgl. Iv. pl. Zajc. V. Domovina, vgl. A. Nedved. VI. Domovini, deklaracija, zložil S. Gregorčič. VII. Bleški zvonovi * * VIII. Mrak, vgl. dr. G. Ipavic. IX. Himna noči, vglasbil Bethoven. — Vstop vsakemu prost. — Gostje dobro došli. K obilni udeležbi prijazno vabi društveni odbor.

Živinska sol in živinoreja.

Umni živinorejci so po večletnem moledovanju in peticijah vendar enkrat dosegli, da dobimo letos živinsko sol. Večina soli je že razposlana in nekatere občine jo še prihodnji mesec dobijo. Kilogram soli z voznično stane 7 kr. in na veliko živino se je večidel po 8 kg odredilo. Pri tej priliki se je dokazalo, da mnogo gospodarjev ne vé, kolike važnosti je sol za živino, kajti v nekaterih občinah se je samo par kmetov za živinsko sol oglasilo. Sol je živini potrebna, in če krmo vedno enakomerno solimo, postane krma mnogo boljša in okusnejša, posebno če imamo kislo krmo, je sol potrebna, da krmo solimo, vsled česar jo želodec lažje prebavi in se živina redi. Nesoljena kislja krma je pri živini to, kar pri ljudeh nezabeljena jed.

Vsak kmet vé, da edino živinoreja še dandanes nekaj dobička daje, in ker se sedaj izvrstno kaže, da bo zadosti sena in slame, je želeli, naj bi se naši gospodarji z vso marljivostjo živinoreje lotili.

Za živinorejo in kupčijo je pri nas ugodno, ker prvič je zadosti krme in drugič imamo dobro pleme, priročne sejme in železnice. Da bi od soli pri živinoreji obilno koristili imeli, dovoljujem si svetovati, da bi take krmili: Krma naj se vedno 3—5 cm kratko reže in koruznica naj se s kropom popari, s soljeno vodo poskropi in vse dobro premeša. Samo ob sebi se razume, da se za vsak dan posebej s soljeno vodo poskropi, sicer bi se klaja poleti preveč sparila.

Živini, katero hočemo spitati, pa na debelo zdrobljeno zrnje (šrot), bodi-si fižol, zadnje rž ali skuhan zmučkan krompir k rezi primešajmo. Molznim kravam pa k rezi primešana zelena grahorica, detelja ali trava in pozimi pa drobno zrezana pesa kaj dobro tekne. H koncu opomnim, da je za zdravje živine potrebno, da vedno enakomerno solimo in navadno se računi na veliko žival 30—50 gramov soli. Živinska sol je bolj slana, kakor je kuhinjska sol, in če bi preveč solili, bi živino preveč žejalo, kar bi bil povod raznim boleznim.

F. P—k.

Sejmovi. Dne 19. maja pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Dne 21. maja pri sv. Duhu blizu Lučan, v Št. Juriju ob južni železnici in pri sv. Trojici v Slov. goricah. Dne 22. maja v Loki in v Radgoni. Dne 23. maja v Lembergu. Dne 25. maja v Lučah, Ivnici, Vitanju, pri Sv. Filipu v Veračah, v Jarenini, na Slivnici blizu Maribora, v Ormožu in Rogatecu.

Dopisi.

Iz Maribora. (Omikanim Slovence m). Kakor slavna »družba sv. Mohorja« skrbi posebno za priproste Slovence, tako skrbi »Matica Slovenska« za olikane. Matica je naš edini večji slovstveni zavod, rekel bi, slovenska akademija, zato je dolžnost vsakega olikanega Slovenca, da jo podpira. Za udnino 2 gold. dobi vsak ud tri krasne knjige, letos pa bodo najbrž štiri in sicer: 1. Letopis z zanimivimi znanstvenimi razpravami. 2. Dr. Kos: Doneski k zgodovini Škofje Loke. 3. Zgodovina slovenskega slovstva I. zvezek od dr. Glaserja. 4. Knjiga, izdana iz Knezove zapuščine. S temi knjigami bo gotovo vsakdo lahko zadovoljen, zato je le želeti, da pristopi čim več udov in se sčasoma sedanje število udov 2300 podvoji. Le pri vsestranskem zanimanju slovenskih olikanih krogov more se Matica uspešno razvijati in napredovati v blagor in razcvit slovenskega slovstva in znanstva. Da se to zgodi, želi gotovo vsak Slovenec. Naj se torej vse olikano slovenstvo združi v Matici Slovenski, da se bomo tudi z njo lahko ponasali pred svetom, kakor z Mohorjeve družbo! — Ker še tudi marsikateri odličen bralec »Slov. Gospodarja« ni mati čar, zato kličem vsem: Pristopite! C.

Iz Gornje Radgone. (Kmetom v prevdarek). Vračko ima sladek jezik, če se gre za njegove lastne koristi. On Vas hoče na svoje limanice zvabiti rekoč: »Jaz sem sam kmet, jaz tedaj najbolje vem, kje vas črevelj tišči, jaz jedini Vas morem vseh nadlog rešiti. — Res lepe besede so to, ali samo prazne besede; naj si najprej sam pomaga! Oglejte si njegovo gospodarstvo, mislim, da ni ravno najboljšo. Naj sam najprej pokaže, da vé sam sebi pomagati, potem mu morebiti bode verjeti. Res ima dobro voljo, a samo dobro voljo kmetom pomagati, dokler pa tega ne bode storil, mu tudi nič ni verjeti, ker obljubil je že marsikaj, ali držal skoro nič ni. Le častihlepnost ga spravi do tega, da govori o pravicah kmeta in da se štuli za odrešenika kmetov. — Kakov prijatelj Vam je Vračko, razvideli boste iz tega, če ga opazujete kot okrajnega predstojnika. Vlada Vas kakor kak turški aga, veli Vam, tukaj mora biti cesta, meni nič, tebi nič vzame ti kot zemljišča za cesto, na raboto morate tudi iti in delati kakor pred 48. letom, ko ste še bili podložniki. Akoravno Vam je poprej rekel, da cesta ničesar ne bo koštala, ali plačati morate vrhu tega tudi še. Drevje ob cestah dá Vam posekati, prepoveduje Vam jarke delati na Vašem zemljišču itd. Skrbi sicer za živinorejo, kupuje bikece, ali plačati jih bode te morali Vi sami, on je strožji in odurnejši kakor vsak dosedanjih načelnikov, pravi pravcati turški paša. Kake da so sedaj ceste, to pa sami vidite. Opazujte ga še, če pridete v opravkih v pisarno okrajnega zastopa, kako se obnača proti takemu, kateremu ni prijatelj, kako zarenči nad njim in kako ga odpravi, in vendar bi moral kot okrajni predstojnik biti z vsemi jednako prijazen. — Oj kako je prijazen z radgonskimi gospodi, kako se jim klanja; ali zakaj bi Vam o tem pisal, opazujte ga sami, in oči se Vam bodo odprle. Vi, kmetje ste mu ravno prav, damu pomagate na stol okrajnega načel-

nika in k plači od 360 gold. Kako se Vam je Vračko laskal, ko je še bil dr. Gorički okrajni predstojnik, »to je preveč za naš ubogi okraj, da bi predstojnik dobil toliko plače; to ne gre; ko bi jaz bil predstojnik, jaz bi precej odnehal itd.« Človek bi res mislil, da bode kot predstojnik vse zastonj delal, da mu je samo za korist kmetov. O Lükovnjak, o Lükovnjak, ti si fajn tiček. — Ali spoznavamo te in s časom te bomo tudi vsi popolnoma spoznali, ker pretipali ti bomo kakor v svetem pismu stoji, srce in obisti, predno bodeš za vrednega spoznan. — Nazadnje hočem Vam še edno povedati, namreč hočem Vas spomniti na geslo našega presvetlega cesarja: »Z združenimi močmi«. Da, z združenimi močmi, z gospodi našega okraja, z duhovnimi in posvetnimi, bomo dosegli boljšo bodočnost našim otrokom. Ne kmet kmeta, ampak gospod za kmeta in kmet za gospoda, tako bomo napredovali nam in materi Sloveniji v slavo in blagor. — To za danes Vam, dragi bralci, v premišlavljanje.

Star Ščavničar, neduhovnik.

Od Sv. Petra pod Sv. gorami. (Prijetni in žalostni dogodki). God Matere božje Pomočnice se bode na Sv. gorah letos drugi dan po Telovem, 25. maja obhajal, ker je 24. maja praznik. — Stari ljudje pravijo, da je bila leta 1834. tako zgodnja in lepa spomlad kakor letos, in tisto leto je dal Bog najboljše vino, kar ga pomnijo. April ni bil to leto muhast po stari navadi, temveč stanovito lepo vreme je trpelo 5 tednov, da so bile bukve 14 dni pred Jurjevim zelene in ptičev zgodaj obilno, ter je rajsko veselje skozi hoste hoditi in poslušati posebno, kako slavčki drobijo svoje pesmice. Kjer je uš staremu trsu prizanesla, je veliko grozdja na njem. Bog daj uspeha tudi pri amerikancu. Kdo bi pozabil na čase, ko se je vina cedilo, da bi ne segal za orodje ter se z molitvijo in pridnim delom Bogu ne priporočal zopet za sladko kapljo? Zelo bi koristilo, ko bi še več sadnega drevja sadili. Kdor je hodil v Šmarje, je videl, koliko je tam šadja za cesto nasajenega, da smukne v žep marsikateri desetak in so lani gruševca polovnjak po 20 gold. prodajali, za boljšo ceno kakor prej vino. Krščanska pridnost hasne. Če ne razumejo gospodarji dosti o sajenju, bi naj poklicali potovalnega učitelja iz vinorejske šole, da razloži in pokaže, kakor po drugod. — Veliko dohodkov bo treba pri nas za cerkev in novo šolo in velikanske občinske stroške, ker se mora strašno veliko v bolnišnice vplačevati in ljudi rediti, ki so se celo mladost po drugod klatili, na stare dni pa se obesijo občini na žep. — Od novega leta smo doživeli marsikaj neprijetnega. Bolezni so pobrale do 6. maja 45 ljudij; 14 jih je doživelo čez 70 let, 5 čez 80, jeden celo 93 let, pa tako hudo vendar niso bolezni pri nas razgrajale, kakor na Bizeljskem in v Kraljevcih na Hrvatskem. Eno žensko je mrtvud zadel, da je bila pri priči mrtva. — Dne 10. aprila je v Zagaju čedna »gorca« pogorela, da so bolno osebenko s težavo rešili. Če le ni hudobna roka parkljev stegnila? — Dne 26. aprila se je bilo bati toče, ker je od Kozjanske strani hud gromelo, po Koprivnici je bojda zelo potokla. Bog nas je varuj! V soboto po Križevem je ob edenajstih med hudo ploho naletela, pa ni škode, moralo je tedaj še toplo biti v zraku, do petih večer se je pa tako shladilo, da je sneg čisto po zimsko šel. — Pred tremi tedni so morali pse pripeti, ker je eden začel stekati. — Dne 1. maja je Sotla poplavlila travnike. — Sliv bo malo, ker je veter cvetje obral. Pač ni nič stanovitnega na svetu. — Narodnega društva, se mi zdi, ni enega v celem velikem Kozjanskem okraju, čeravno bi 4 trgi lahko kaj storili, da bi tam pa tam ne vladala trohica naših nasprotnikov. Kolikor sem slišal, se je letos v večih farah več ljudij za Mohorsko družbo oglasilo. Lani

se je med 100 ljudmi naročil Podsredo vsak 16., v Kozjem vsak 18., v Prevorju vsak 21., na Bučah vsak 22., na Pilstanju vsak 23., v Zagorju vsak 24., v Št. Petru vsak 26., v Ulimju vsak 28., v Polju vsak 30., Podčetrtnom vsak 32., pri Sv. Vidu, v Dobju in na Planini vsak 35. Kolikor se da, le še bolj!

Iz Kočkega vrha v Slov. gor. (Sumničenje.) Ker sem že od več strani slišal, kako „ljubeznivi“ Kraljevčani pogrevajo mene kot dopisnika »iz Kraljevec blizo Sv. Jurija na Ščavnici« v štev. 34. z dne 25. avgusta 1892., potem v štev. 39. z dne 28. septembra in v štev. 52. z dne 28. decembra l. 1893., zato blagovolite, gospod urednik, potrditi, da jaz nisem pisal omenjenih dopisov. Dostavim pa tudi, da ni častno sumničiti in iskati dopisnikov, ko se lahko vsak opraviči, ako se mu dozdeva, da se mu je kakšna krivica zgodila.

Jožef Štelcar.

Potrujemo, da omenjenih dopisov niste Vi pisali. Uredništvo.

Iz Braslovč. (Podružnica sv. Cirila in Metoda.) Z veseljem čitamo v raznih slovenskih časopisih, kako krepko napreduje družba sv. Cirila in Metoda in da se je že skoro v vsaki večji župniji ustanovila nje podružnica. Tudi pri nas v Braslovčah smo že imeli to podružnico, katera je imela lepo število udov ustanovnih, letnih in podpornih; ali žal, naša podružnica je od časa do časa bolj hiralala in z letošnjim letom pa je popolnoma zaspala, med tem ko drugod tako vrlo napredujejo. In kaj je temu krivo? Ali so mar pri nas ljudje tako zaspani in malomarni, da ne bi podpirali društva tako blagimi nameni? Ne, edini in glavni vzrok je le ta, da je bil odkor te podružnice takšen, da se ni čisto nič brigal za njen napredek. Ko je bilo meseca marcija t. l. zborovanje te podružnice naznanjeno deloma po vabilih deloma v »Slov. Gosp.«, takrat se je zbralo precej župljanov, njim na čelu čč. gg. duhovniki in učitelji. Ali kaj pomaga tako zborovanje, ker se je pa ves odbor temu odtegnil, tajnik in denarničar sta kar pobegnila? Zborovanje je bilo preloženo na sledečo nedelo, ali žal, do danes še ni sluha ne duha o tem. Želeči je, da iz novega podružnice oživi, ker bi ne bilo lepo, ako bi ravno v Braslovčah tako nečastno končala!

Od Sv. Trojice v Slov. gor. (Kmetijska podružnica; učiteljsko društvo). Prebivalstvo šentlenarskega okraja uvidevši potrebo kmetijske podružnice je posloilo pri centralnem odboru štajerske kmetijske družbe za ustanovitev podružnice. V to svrhu je pooblaščenec kmetijske družbe, ravnatelj mariborske vinorejske šole, gosp. Kalmann, potrebne podatke pobiral. Pri tej priliki je blizo 50 posestnikov svoj pristop obljubilo. — Na Križevu je imelo šentlenarsko okrajno učiteljsko društvo svoje mesečno zborovanje, katero je bilo tem bolj zanimivo, ker sta rešitev dnevnega reda gospoda ravnatelj Kalmann in profesor Koprivnik prevzela. Prvi je jako temeljito o umni sadje — in vinoreji govoril, drugi pa o čebeloreji. Zborovanja se je razven društvnikov tudi mnogo drugega občinstva udeležilo. Presrečna hvala obema gospodoma za njuno prijaznost in trud. Pri tej priliki moramo tudi društvnemu načelniku svoje nepristransko pripoznanje izreči, kateri vsestransko skrbi, da se društveno življenje od dne do dne živahneje razvija.

Iz Šikol pri Pragerskem. (Gasilno društvo) odgovarja dopisu iz Majšperga v štv. 17 »Slov. Gospodarja«, da dopisniku ni znana daljava, niti ne vé o gasilcih, kateri so peš prihiteli v Medvece dne 15. aprila ter storili svojo dolžnost in vse, kar se je dalo, po svoji moči. Toda brizgalnice poveljništvo ni dovolilo tje peljati zaradi pomanjkanja vode v tistem času. Omilovanja vredno je, kar se zdaj očita, da so gasilci krivi ove

vrednosti, ki se je našla po gosp. likvidatorju na zavarovanih, ognja rešenih predmetih.

Od Sv. Pavla v Sav. dolini. (Bela žena) pobrala nam je vrlega narodnjaka in uda bralnega društva, gospoda Jožeta Stanovnika, trgovca na »Savinjskem mostu« v 42. letu njegove dobe. Izdihnil je svojo blago dušo previden s zakramenti za umirajoče dne 27. aprila ob 7. uri zjutraj po dolgotrajnej mučni bolezni. Bil je g. Stanovnik večletni zvesti poslovodja tvrdke »Klinger« v Slovenjem Gradcu, ter se je pozneje naselil v našo dolino, kjer si je pridobil mnogo prijateljev. Spoštovali smo ga št. Pavlani kot našega domačina in kot blagodušnega in narodnega moža. Lahka mu naj bode zemlja! K.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Strije presvetlega cesarja, nadvojvoda Albreht, nadzornik cele vojne, se je o binkostih mudil v Bosni in Hercegovini. — Pri valutnih obravnavah v državnem zboru sta za vladne predloge, da se izplača 200 milijonov državnih not in bogatašem v korist založi banki kupljeno zlato, glasovala z večino dva slovenska poslanca: grof Hohenwarth in profesor Šuklje. Globočnik in Miha Vošnjak nista bila pri glasovanju; proti so glasovali vsi drugi slovenski poslanci, torej tudi profesor Robič in dr. Gregorec, ki sta s tem pokazala, da sta res prijatelja kmetov in obrtnikov.

Moravsko. V Moravski Ostrovici že dva tedna strajka blizu 15 tisoč rudokopov. Ker so nekateri začeli razgrajati in se gosposki s silo zoperstavljeni, bilo je par ustreljenih, več pa hudo ranjenih. Stanje ubogih rudokopov je žalostno, in vendar jim vlada neče pomagati, ki bi to lahko storila; samo s puškami bode malo dosegla. Krščanska ljubezen naj vlada!

Štajarsko. Da so rešili onih 7 »preiskovalcev jam« iz Lueške jame, to je stalo 15 tisoč gold. — Govori se, da bode cesarski namestnik, baron Kübeck, kmalu moral stopiti v pokoj. No, kakor druge krati, ne bode se ta govorica vresničila. Zaradi nas naj ostane; pri sedanjih razmerah mi Slovenci tako ne moremo pričakovati nam prijaznega namestnika.

Koroško. Nemčurji te kronovine so sila jezni, če se kak kranjski ali štajarski poslanec potegne za pravice koroških Slovencev. Naj bodo dosledni, in naj se torej ne zoperstavlja »Deutscher Volksverein für Kärnten« nameravanim slov. paralelkam na Celjski gimnaziji! — Trgovinsko ministerstvo je zaukazalo, da se premeri svet za železnico iz Celovca skozi Bohinjsko dolino v Gorico. — Zidanje železnice Wolfsberg-Zeltweg je že zagotovljeno. Delo pri ziljski železnici tako hitro napreduje, da bode gotova do 18. avgusta t. l.

Kranjsko. V Kranju se bodeta otvorila letošnja jesen I. in II. gimnazijski razred. — »Primorsko planinsko društvo« je o binkoštnih praznikih obiskalo Ljubljano in Bled. — Dne 30. maja se bode otvorila dolenjska železnica, po kateri so Dolenjci vzdihovali in za njo moledovali blizu 30 let. Naj z njo napočijo Dolenjem boljši časi v vsakem oziru!

Primorsko. Goriški župan, dr. J. Maurovich, se je odpovedal svoji časti. — Procesije, ki je bila 7. maja na Sv. Goro pri Gorici, se je udeležilo blizu 50 tisoč vernikov obeh narodnostij. — Cesarsko cesto iz Kanala v Tolmin in potem dalje v Koborid bi radi preložili na levi breg Soče. — Postavo o tržaskih javnih skladiščih so presvetli cesar potrdili.

Ogersko. Hvala večnemu Bogu! Tako se glasi po našem cesarstvu, odkar so pred tednom v gosposki zbornici zavrgli postavo o civilnem zakonu. Ministerski predsednik, dr. Weckerle, bi zdaj moral odstopiti, ali ima trdo bučo. Še enkrat bode to postavo predložil zbornici poslancev in gosposki zbornici; ali trdno upamo, da bode nesrečni dr. Weckerle tudi drugo pot dobil zaslužen brc, da bode enkrat za vselej kopita pobral. — Varuh krone in predsednik gosposke zbornice, baron Nikolaj Vaj, je 14. t. m. umrl.

Vunanje države.

Rim. Papež so izdelali zopet prekrasno okrožnico učenemu svetu, v katerem pismu razpravljajo, kako potrebno je, da se natoroznanstvo in vera podpirata.

Italijansko. Pri vojaštvu so pri državnem proračunu nekoliko hoteli prištediti, toda mir zahteva, da je vojna močna in z vsem preskrbljena, in torej so poslanci morali potrditi proračun za vojaštvo. Da le imajo Italijani dovolj pušek, topov in streliva, kaj jim treba hruha ali polente, tako si misli Crispi s svojimi prijatelji.

Francosko. V večih mestih so proslavljali slavno devico orleansko, Ivano d'Ark. Vse svečanosti so vodili duhovniki, in to frامasonom nikakor ni ljubo, ker se ne govori samo o njeni narodnosti, temveč v prvi vrsti o njeni vernosti in božjem poslanstvu.

Angleško. Zbornica poslancev je potrdila državni proračun, dasi so nekateri poprej mislili, da Rosebery ne bode dobil za to večine. — Raznesla se je vest, da se ljudstva v Indiji hočejo zoper Angleže spuntati, ali vest se ni vresničila, dasi Indijci niso posebno zadovoljni s svojimi angleškimi gospodi.

Nemško. Bivši poslanik pri papežu, Schlözer, je umrl. Ta mož je veliko pripomogel, da se je nemški cesar sporazumel s sv. očetom. — Poljski poslanci so svojim podpiranjem vlade vendar nekaj dosegli, namreč da se poljščina nekoliko podučuje v ljudskih šolah in da poljski vojaški novinci ostanejo v domačih okrajih. — Katoliškega shoda v Hessenu se je udeležilo ono nedeljo nad 10 tisoč vnetih nemških katoličanov.

Rusko. Židov so dovolj siti več ali manj povsod, zlasti v tem cesarstvu. Na velikonočni ponedeljek so v Jekaterinoslavu prebivalci razbili neko židovsko gostilno in več židovskih prodajalnic. Vojaštvo je napravilo mir. Židovski listi sedaj vzdihujejo o preganjanju židov. Mislimo, da noben pameten človek ne sovraži judov zaradi vere, temveč njihove sleparije.

Srbsko. Srbski radikali bi radi sklicali shode, kateri bi se izjavili proti ukazu, s katerim je kralj Aleksander povrnil očetu in materi kraljevske pravice; ali ministerski predsednik, Nikolajevič, je vse take shode strogo prepovedal.

Turško. Dasi je grški patrijarh v Carigradu ugovarjal, vendar je že posvetil bolgarski eksarh dva škofa, ki v kratkem pojmeta v Macedonijo. To je za Bolgare velikega pomena. Kdor se pridruži bolgarski narodni cerkvi, on se prišteva Bolgarjem. Ako ima otroke, mora jih pošiljati v bolgarske šole; in to je glavni uzrok, da so Srbi na to pridobitev toliko jezni.

Amerika. V severnih državah se štrajki še vedno množijo. Samo premogokopov je 150 tisoč, ki nečejo več delati. Na železnici Great Northern štrajkajo železničarji, da vlaki ne morejo naprej. — V Južni Ameriki, v republiki Venezueli, je strašanski potres razrušil več mest. Okoli 10 tisoč ljudi je ubitih.

Za poduk in kratek čas.

Pojasnilo h „Kaj mi nemščina koristi?“

Piše Fr. K—č iz Stavešine.

Dobro slišim, da se mi očita, da v svojem spisu: »Kaj mi nemščina koristi?« v 15. številki »Slov. Gosp.« kažem sovrašтво do nemške besede. Gospodje nasprotniki, to ni res! Kar sem tam pisal, to so le dogodki iz mojega gospodarstva, s katerimi sem hotel dokazati, da se more tudi brez nemškega jezika izhajati. Ako to ni res, zakaj mi ne dokažete? Samo ogovarjati, to ni možko.

Vi kričite, da človek brez nemškega jezika ne more daleč po svetu priti in se mu slabo godi. Zakaj sami sebe smešite in med nevedneže stavite? Da bi brez nemškega jezika nikamor ne mogel, to ni res. Sploh pa nam ni treba v tujino siliti, saj je zadosti slovenske zemlje, in kdor je priden, ne bode stradal kruha, ne bode mu manjkalo potrebnega oblačila; za lenuha pa nikjer dobro ni. Zakaj gre v veliko vodo tak, ki plavati ne zna? Če se mu v vodi slabo godi, koga bo tožil, in ako konec vzame, kdo mu bo kriv? Naj po suhi zemlji hodi, pa bo brez težave živel! Temu podobni so tisti, ki na Nemško potujejo. Malo jih je še prišlo bogatih na svoj dom, ali dosti so jih že prignali na občinske stroške zastradane in razcapane nazaj.

Če hočeš po svetu, moraš znati nekaj več jezikov, in ne samo nemškega, kajti tudi s tem se slabo izhaja. Dne 22. aprila, v nedeljo, šel sem po dokončanem svetem opravilu iz farne cerkve domov; ker žene ni bilo z menoj, šel sem popolnoma sam. Dobro uro oddaljen od farne cerkve, med orehovsko in očeslavsko občino, srečam nemškega popotnika. Ni bil zmožen slovenskega jezika, kajti v nemških šolah se nikdo ne uči slovenski, kakor pri nas nemški, zategadelj me je vprašal, znam-li kaj nemški? Rahlo mu prikimam, da. Kaj bi drugače govoril, kakor je bilo. Solze so se mu utrnile, kajti prejšnji dan je bil dež, na noč je bilo jasno, in zjutraj bila je zemlja silno hladna, bil je pa ta revež skoro popolnoma bos. Roke je proti meni vzdignil in me prosil, naj ga ženem »ins Gebirge«, to je na brege, da naj mu poiščem črevljarja, naj za-nj govorim, da mu proda kako staro obutev, ker si sam ne ve kam pomagati. Ne bom dalje razlagal, kje sva obutev dobila, in kako mi je bil hvaležen, rajši še Vam pokažem drug dogodek.

Ravno je obletnica, kar so romali naši duhovniki in z njimi tudi nekaj kmečkih ljudi k svetemu očetu v večni Rim. Med njimi je bil tudi moj bratranec, ki nam je potlej razlagal, v kaki zadregi so bili zaradi jezika, kajti nemški jih v Rimu nihče ni hotel razumeti. Zastonj se je trudil njegov tovariš in vprašal vsakega po nemškem, kje bi se dobilo prenočišče. Vsak je nanzanjal, da ne razume, in le neki duhovnik so jim z latinskim jezikom dobili prenočišča na pozno noč. Vidite tedaj, da se Vam spet dokazal, da se tudi z nemškim jezikom slabo po svetu hodi.

Nekateri še tudi trdijo, da je treba pri vojaki nemškega jezika. Tega ne bom obsirno razlagal, ker vidim, da mi v svetilnici olja manjka in tudi v »kandli« ga ni; toliko pa vendar povem, da se more v vsaki občini po Slovenskem dokazati, da marsikateri mladenič, ki gre k vojakom, pa razume malo ali celo nič nemški, pride kot kaprol, pa tudi več, od regimenta nazaj, med tem ko se večkrat študentom ali komijem, ki torej nemški znajo, zaradi slabega obnašanja zvezde porežejo, ali pa celo prostaki ostanejo. Torej je razvidno, da lepa izreja, dobro srce in obnašanje več velja, kot nemški jezik. S poštenjem in pridnostjo se najbolje po svetu hodi in najdalje pride.

Če so že pa nekateri stariši ali njih otroci tako željni nemškega jezika, hočem Vam o prvi priložnosti razložiti pot ali navod, po katerem bi se naj učili drugega deželnega jezika. Za danes pa »srečno«, Slovenci in naši nasprotniki!

Smešnica. Tonček iz šole domov prišedši odloži torbo, teče k očetu ter vpraša: »Oče, kakšno slamo pa imate vi v glavi? Meni so danes gospod učitelj rekli, da imam ajdišico«.

Razne stvari.

(Birma.) Milostlj. knezoškof so na binkošno nedeljo v prestolnici birmali 470, na binkoštni ponedeljek pri Sv. Martinu pod Vurmbergom 206 in na binkoštni torek pri Sv. Petru niže Maribora 246 otrok.

(Odlikovanje.) Avgust Urbas, deželnega nad-sodišča svetovalec v Gradcu, in dr. Adalbert Gertscher, predsednik okrožnega sodišča v Celju, sta odlikovana od svetlega cesarja z redom železne krone tretje vrste.

(Kat. podporno društvo v Celju) ima prihodnjo nedeljo, dne 20. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni »Pri belem volu« (Hôtel Koscher) svoj letni občni zbor s tombolo. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Slov. bralno društvo v Sevnici), ki je v jeseni imenovalo milostivega knezoškofa Mihaela in dijakovskega prevzvišenega škofa Strossmayerja svojima častnima članoma in jima poslalo častni diplomi, dobilo je nedavno od obeh zahvalni pismi.

(Blagoslovljenje križa.) Na binkoštni ponedeljek blagoslovil se je križ pri narodnem županu okolice Konjiške, g. Ivanu Šepiču v Skalicah. Slovesnost bila je prav ganljiva. Zbralo se je obilo ljudstva in duhovnikov iz treh škofij, dijakovske, zagrebske in lavantinske. Križ je blagoslovil vlč. g. nadžupnik, Jernej Voh, in govoril jako primeren govor.

(Na vinorejski šoli) v Mariboru se bode od 31. maja do 2. junija podučevalo o cepljenju zelenih trt. Ubogi udeleženci lahko dobijo podporo od dežele.

(Umrli) je 15. t. m. v Jarenini gospod Karol Udl, izvrsten vzgojitelj, narodnjak, glasbenik in vpokojeni nadučitelj, v 77. letu svoje dobe. Svetila mu večna luč!

(Učiteljske spremembe.) Službi menjata gosposodični učiteljici, Angela Šubert na Planini in Julijana Pressl v Reichenburgu. G. Vincenc Kotzmuth, nadučitelj na Hajdinju stopi v pokoj.

(Vinogradnike) opominjamo, naj nikar letos ne pozabijo vinogradov škropiti. Škropi se navadno trikrat. Da je škropljenje koristno in potrebno, o tem je že gotovo vsakdo prepričan.

(Časniški kolek.) Kmalu pride v državnem zboru na vrsto razgovor o tiskovni postavi. Naj bi se vsaj pri takih časnikih, ki enkrat na teden izhajajo in so namenjeni kmetom in obrtnikom, odpravil kolek. To je pač malo hudo, če n. pr. pri našem listu vsak naročnik mora plačati na leto 52 kr. dače! Slov. poslanci, prosimo, govorite o tem!

(Na otroke treba vedno paziti.) Na Brdih, poljanske župnije na Kranjskem, igral se je neki mali otrok z zrnom fižola; spravi ga v usta in po neprevidnosti mu uide v sapnik. Peljali so ga zdravniku v Ljubljano, ali med potjo od Loke do Ljubljane je umrl.

(Angelj varuh.) Pretekli teden se je vračala v Barkovlju na Kranjskem Marija Pertot z dveletnim sinčkom v naročju s polja domov. Morala je iti preko ozke brvi, postavljene nad nekaj metrov globokim prepadom. Na sredi ji spodrkne in pade. Vso krvavo jo najdejo

ljudje, otrok pa je sedel nepoškodovan poleg nje, kakor bi se ne bilo ničesar zgodilo. Mati je malo časa potem umrla.

(Domovinska postava.) Upravni odsek državnega zbora je v zmislu predlogov poslancev Robič, Pacak, Kaiser in Roser gledé premembe domovinske pravice sklenil, predlagati zbornici resolucijo, s katero se vlada pozivlje, naj čim prej izdela primeren postavni načrt. Da se domovinska postava predrugači, zato je res že skrajni čas.

(Zlato poroko) sta oni teden v Laporju slovesno praznovala oče in mati gospoda Mihaela Papeža, policijskega komisarja v Gradcu.

(Slovenjebistriška podružnica) sv. Cirila in Metoda bode praznovala v nedeljo, dne 27. maja, popoldne ob 4. uri svoje letno zborovanje v prostorih gosp. Petra Novaka. Po običajnem vsporodu bode prosta zabava s petjem in govori. Vse častite ude in drage goste uljudno vabi Odbor.

(Mlada samomorivca.) Na Dunaju sta na binkošno soboto v vodo skočila in utonila neka 13-letna deklica in njen 9-letni bratec. Kaj k temu porečejo oni, ki prav te dni toliko hvalisajo sedanjo šolsko postavu o njeni petindvajsetletnici?!

(Živo pokopali) so v Cresco v Ameriki 15-letno deklico, hčer ondi bivajočega Čeha. Ko so jo odkopali, videli so strašen prizor. Steklo na rakvi (trugi) je bilo zdrobljeno na tisoč koscev. Dekličini roki sta bili celo obrezani in okrvavljeni. Lase na glavi bi lahko prešteli; s smrtjo boreča populila si je reva skoro vse lase. Njeno obličje je bilo k zemlji obrnjeno in truplo celo skrčeno. Amerikanska, torej malo verjetna novica.

(V Negovo) poslane Vračkove knjižure so žalosten konec storile v ognju. Ščavniški g. predstojnik pa mu jih je nazaj poslal z opominom, naj si jih na glavo priveže, da mu njegovo neumnost izcelijo.

(Ponesrečil) je zadnji petek v delavnici južne železnice v Mariboru 18-letni kovinski delavec, Josip Gorjup. Od stroja je priletel vanj kos železa in ga hudo ranil na nogah; prenesli so na smrt ranjenega v bolnišnico.

(Utonil) je v občini Krčevina blizu Ptuja prejšnji teden v nekem ribniku 14letni šolar, Franc Novak, pri kopanju. Stariši so zelo žalostni.

(Poboj.) V Litiji na Kranjskem je pred nekaterimi dnevi kmečki sin Sever s kamenjem pobil tovarniškega delavca Skufco, ko je v neki gostilni nastal pretep.

(To ča) je bila v petek, dne 11. maja, v gorski in majšperski župniji in zadnjo nedeljo bojda tudi pri Sv. Ilju pri Gradiču. Napravila je precej škode po vinogradih in na poljskih pridelkih. Bog nas je varuj!

(Voznik in konja utonili.) Ko se je zadnji torek hlapec Jurija Kekec-a, kmeta v Novi vesi niže Ptuja, peljal iz Šturmovea, vozil je preveč ob strani Drave. Obrežje se je vdrlo, in Drava, tamkaj zelo globoka, je pogoltnila hlapca in oba konja z vozom vred.

(Bivol in vlak.) Binkoštni teden je na Dunaju iz neke klavnice ušel bivol. Bil je sila razdivjan tako, da je bil strah par dnij na oni strani Donave, katero je preplaval. Na binkošno nedeljo se je blizu Stokerave celo hotel bosti z brzovlakom. Vanj se je zaletel, a prišel je pod kondukterski voz, ki je s tira skočil, a vendar razmesarjeno truplo bivolovalo proč porinil. Druge nesreče ni bilo, vlak je imel pol drugo uro zamude.

(Štajarska rž na Ogerskem.) Kako da so židi prekanjeni, razvidi se iz tega, da na Štajarskem kupujejo lansko rž, ki je jako lepa, in jo spravljajo na Ogersko, od koder jo prodajajo kot ogersko rž. Tako judje oškodujejo naše kmete, kupce pa slepárijo.

(Ali samomor?) Pri Lukežu Gostenčniku v Selovcu blizu Slov. Gradca stanujoči, 52 let stari Tomaž Mežnarc je zginil dne 5. t. m. in drugi dan so ga našli mrtvega v bližnem potoku.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Henrik Verk, župnik na Pilštanju, bode oskrboval župnijo v Zagorju. — V pokoj je šel velč. gosp. Franc Ferenčak, duhovni svetovalec, dekan in mestni župnik v Brežicah. — Prestavljeni so ti-le čč. gg. kaplani: Janez Munda iz Loke za provizorja v Olimje; Jakob Tajek iz Vuzenice v Loko; Jakob Vindiš iz Skal v Vuzenico; Jožef Kosta-

njevec od Sv. Kungote na Pohorju v Črešnjevec; Jernej Pernat od Sv. Jurija na Ščavnici v Makole; Anton Pintarič od Sv. Lovrenca v Puščavi k Sv. Juriju na Ščavnici; Janez Kansky iz Makol k Sv. Lovrencu v Puščavi. Č. g. Janez Medvešek, provizor v Skal, ostane tam za kaplana.

Loterijske številke.

Trst 12. maja 1894: 17, 72, 34, 13, 74
Linc » » » 35, 36, 67, 79, 64

Na znanje

dajem, da prodam **prav lepo posestvo v Libeličah**. Setve je okoli 60 birnov, lep les in tudi več travnikov; pohištvo v dobrem stanu, obokani hlevi. Polovica se mora plačati, polovica pa se more intabulirati.

Več pové lastnik **Janez Staudegger**, pošta v **Libeličah** (Leifling), Koroško.

Mlad in spreten pisac,

zmožen nemščine in slovenščine išče službo pri kakem odvetniku. Naslov se dobi pri upravnistvu tega lista. 2-2

Na prodajo

sta **dva lepa konja-sirca**, stara 5 do 6 let, visoka čez 15 pestij. Kdor ju misli kupiti, naj se oglasi v **Brežicah** hiš.-štev. 40. 2-3

Kovačija na prodajo!

Ker vsled smrti svojega soproga kovačijo na kolodvoru južne železnice v Ptuj opustim, imam na prodajo bogato zalogo vsakovrstnega kovaškega orodja po nizki ceni.

F. Planinšek,

3-3 Ptuj, poštna ulica štv. 15.

Harmonij,

dobro ohranjen s 4 $\frac{1}{2}$ oktavami se vsled pomankanja prostora proda za **40 gld.** Več pové **Jožef Biglez**, organist v **Ribnici, Reifnig, Stajarsko.** 1-3

Hiša na prodaj.

V Mariboru se proda v grajski ulici (Burggasse) hiš. štv. 20 pod ugodnimi pogoji, ki je pripravna za rokodelca ali obrtnika. Natančneje more se izvedeti pri upravnistvu „Slov. Gosp.“ 1-3

Zoper peronosporo

ponuja **najcenejše škropilnice**, katere se nikoli ne pokvarijo,

Oton Knaus,

2-2 na Ptuj blizu mosta pri Dravi.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Na znanje!

Podpisani se usojam p. n. čast. duhovščini, spoštovanim cerkvenim predstojništvom in umetelnost ljubečemu občinstvu naznaniti, da sem tukaj začel izdelovati

orglje in harmonije.

Izdelujem po najnovejšem, najbolj potrjenem cevopnevmatičnem sestavu (Luftdrucksystem) s stoški (Keßelwindladen) in z vsemi v orgljarstvu iznajdenimi, praktično potrjenimi novostmi; na posebno željo tudi mehanične izdelke v natančni, vestni izpeljavi po skromni ceni. Načrti orgelj v vseh stavbenih slogih in proračuni stroškov so vedno, pri rokah.

Upirajoč se na mnogoletne skušnje v vsem področju orgljarstva, katere sem si pridobil v večjih izdelovalnicah na Avstrijskem, Nemškem in Švicarskem, morem ustreči vsem zahtevam. Na blagohotno zaupanje in podporo p. n. častite duhovščine in spoštovanega občinstva v mojem podjetju se zanašajoč, podpisujem se z vsem spoštovanjem

Jožef Brandl,

3-3 orgljarski mojster v Mariboru.

Lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“

Kričistilne kroglice, nekdanje imenovane, moč. Od več desetletij sem so te kroglice razširjene in malo takih družin je, pri katerih se to sredstvo ne bi našlo. Od mnogih zdravnikov se te kroglice priporočajo kot izvrstno domače zdravilo, posebno pri boleznih vsled **slabega prebavanja in zaprttega telesa.**

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v **rdečih** pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštne prosto. 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto. 65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) steklenica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacetične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljavi denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

10-12

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse št. 15

Wien.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokiniuska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Stendela posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi. 1 zavitek 1 gld.

Za birmance lep spomin.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je na prodaj:

Duhovni vrtec

V. natis. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še poduk za sveto birmo, 116 svetih pesmi in velja:

v usnjem vezan z zlatim obrezkom . . . 85 kr.
" " " " s kopčo 95 "

**Kmete lovijo,
s kosami goljufajo!**

Varstvena znamka.

? Na čem se spozna dobra kosa?
? Na čem se spozna ničvredna kosa?

Odgovor

na ta-le vprašanja najde vsak gospodar v našem novem **zapisniku o kosah**, kateri je tiskan v vseh evropskih jezikih.

Kdor

hoče koso kupiti, naj si poprej naroči z dopisnico naš zapisnik o kosah katerega brezplačno razpošiljamo.

Münzer in dr. na Dunaji

Razpošiljatev kos v poštnih zavitkih 4-15 na občine in gospodarje.

Tovarniška zaloga: **PARIS.**

Vabilo

k občenemu zboru „Ormoške Posojilnice“, registrovane zadrage z neomejeno zavezo, ki se odredi na nedeljo dne 27. maja 1894 ob 3. uri popoldne.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojnikovo, polaganje končnega računa in bilanca za leto 1893.
2. Poročilo nadzorstva o računih in bilanci za leto 1893.
3. Predlog predstojništva in nadzorstva o porabi čistega dobička.
4. Volitev enega odbornika.
5. Slučajni predlogi.

Drugo vabilo.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepnosti prvega zborovanja odredi v smislu § 33 za-
družnih pravil drugo zborovanje na isti dan maja 1894, pa ob 4. uri popoldne na istem mestu in z istim dnevnim redom, kakor je zgoraj za prvo zborovanje odločen. 2-3

Dr. J. Geršak,
predstojnik.

Svoimir Sever,
knjigovodja.

Črez 1500 komadov je v rabi!

Nobena popravila!

4-5

Znano izvrstne

Ljutomerske škropilnice proti peronospori

naj se izvolijo naročiti naravnost pri

**A. Huber-ju
v Ljutomeru.**

Cena za eden komad:

z leseno puto . . . fl. 10.—

s kuferno puto . . . „ 14.—

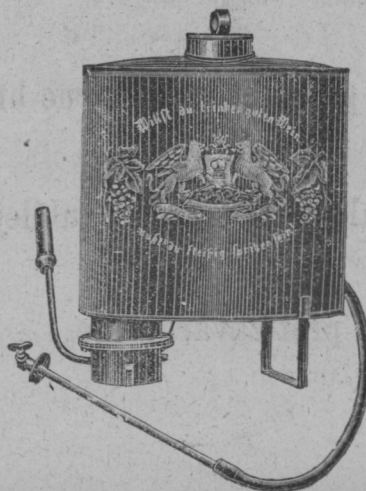
Za otovorjenje škropilnic s kuferno puto se računi

30 kr., z leseno puto —

Poština za eden komad 20—30 kr.

Velika stalnost!

Veliko potrdil izvrstne rabljivosti!

Priporočam svoje priljubljene 4½ kilo težke, bakrene, pokositrane

**vakuum
peronospora - brizgalnice,**

komad **13 gl.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka. 600 komadov v rabi.

A. Fiebiger,
kotlar koroške ulice 5,
v Mariboru.

Bilanca upravnega odbora c. kr. priv. vzajemne zavarov-

Štev.		gld.	kr.	gld.	kr.
Aktiva:					
I. oddelkov za poslopja, premakljivo blago in zrealno steklo iz tekočega gospodarstva.					
1	Gotovina v denarnici	21.425	72		
2	Gotovega imamo pri c. kr. poštni hranilnici	7.701	03		
3	» » » štaj. eskomptni banki	69.190	47		
4	Razni dolžniki	4.279	60		
5	Na dobrem pri protizavarovalnih društvih	10.384	82		
6	» » » zastopništvih v Celovci in Ljubljani in okrajnih komisarijih	6.203	—		
7	Dolžni doneski in premije:				
	a) repartovani doneski in sicer:				
	za prejšnja leta do 1892 gld. 799·97				
	za leto 1893 » 2.166·74 gld. 2.966·71				
	b) doneski in premije za nova oziroma za povišana zavarovanja » 13.860·77	16.827	48		
8	Za potrebnostino leta 1894 za trpeča zavarovanja predpisani doneski	559.946	03	695.958	15
II. rezervnega zaklada.					
A. oddelek za poslopja.					
1	Gotovega na dobrem pri štajerski eskomptni banki in pri štajerskih in koroških hranilnicah gld. 401.353·34				
2	Posestva:				
	a) stroški za stavbo gledé naprednih stroškov za novo zidanje v Herreng. v Gradcu gld. 91.530·65				
	b) Poslopje zavoda v Gradci, Sackstr. 18 in 20 » 134.655·88				
	c) » » » Herreng. 18 in 20 in Jungferng. 2, 4, 6 in 8 » 264.697·82				
	d) » » » Celovci, Südbahnstr. 1 in 3 in Ringstrasse 9 » 119.677·21				
	e) » » » Ljublj. na Dun. cesti št. 13 » 141.889·01 » 752·450·57				
3	Vrednostni papirji po kurzu 31. grudna 1893 po pregledu » 329·327·40				
4	Tekoče obresti teh papirjev » 4.505·36				
5	Razni dolžniki » 15.343·35	1.502.980	02		
B. oddelek za premakljivo blago.					
1	Na dobrem pri štajerskih in kranjskih hranilnicah	284.980	05		
C. oddelek za zrealno steklo.					
1	Na dobrem pri štajerski hranilnici	5.106	84	1.793.066	91
III. pokojninskega zaloga.					
1	Na dobrem pri občinski hranilnici v Gradci	67.269	45		
2	Vrednostni papirji po kurzu 31. grudna 1893 po pregledu	38.203	50		
3	Tekoče obresti teh papirjev	371	60	105.844	55
IV. ustanovnega zaloga za ponesrečene požarne brambovce.					
1	Na dobrem pri občinski hranilnici v Gradci			6.002	—
V. ustanovnega zaloga za cesarjev jubilej.					
1	Na dobrem pri občinski hranilnici v Gradci			18.350	02
VI. zaloga za protizavarovanje.					
1	Na dobrem pri občinski hranilnici v Gradci			93.808	99
				2.713.030	62

valnice proti požarni škodi v Gradcu za 65. upr. leto 1893.

Štev.		gld.	kr.	gld.	kr.
Pasiva:					
I. oddelkov za poslopja, premakljivo blago in zrcalno steklo iz tekočega gospodarstva.					
1	Rezerve za doneske in premije po odštetem protizavarovalstvu	619.011	19		
2	Rezerve za nedognane škode po odštetem protizavarovalstvu	4.405	—		
3	Nepotegnene odškodnine	5.261	18		
4	Nepotegnena darila	175	—		
5	Nepotegnjeni stroški za sklicevanje in gašenje	30	22		
6	Pristojbine za vinkuliranje, ki se imajo plačati meseca januarja 1894 za IV. četrtino 1893	382	60		
7	2 ^o / _{ni} doneski za požarne brambe, ki se imajo plačati leta 1894 deželnim zakladom na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem, Niževavstrijskem in magistratu Dunajskemu za leto 1893	13.544	58		
8	Različni upniki	5.697	80		
9	Na dobrem imajo protizavarovalna društva	1.167	03		
10	Na dobrem imajo okrajni komisariji	2.675	—		
11	Zavarovancem za poslopja iz ostanka iz leta 1892 za leto 1894 odkazana povrnitev	25.013	68		
12	Ostanki iz gospodarstva leta 1893:				
	a) v oddelku za poslopja s prenosom iz leta 1892 gld.	139	02		
	b) » » » premakljivo blago »	18.094	38		
	c) » » » zrcalno steklo s prenosom leta 1892 »	361	47	18.594	87
				695.958	15
II. rezervnega zaloga.					
a) oddelek za poslopja.					
1	Premoženje rezervnega zaloga za poslopja gld.	1.447.007	78		
2	Kursna rezerva za vrednostne papirje rezervnega zaloga za poslopja »	43.391	11		
3	Razni upniki »	12.581	13	1.502.980	02
b) oddelek za premakljivo blago.					
1	Premoženje rezervnega zaloga za premakljivo blago	284.980	05		
c) oddelek za zrcalno steklo.					
1	Premoženje rezervnega zaloga za zrcalno steklo	5.106	84	1.793.066	91
III. pokojninskega zaloga.					
1	Čisto premoženje pokojninskega zaloga	103.571	55		
2	Kursna rezerva za vrednostne papirje pokojninskega zaloga	2.273	—	105.844	55
IV. ustanovnega zaloga za ponesrečene požarne brambovce.					
1	Premoženje ustanovnega zaloga za požarne brambe			6.002	—
V. ustanovnega zaloga za cesarjev jubilej.					
1	Premoženje jubilejnega zaloga, in sicer: za Štajersko	9.411	30		
	» Koroško	3.261	74		
	» Kranjsko	5.676	98	18.350	02
VI. protizavarovalnega zaloga.					
1	Premoženje zaloga za protizavarovanje			93.808	99
				2.713.030	62

Nizozemska zavarovalna družba za življenje.

„Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lyfrente in Amsterdam“.

Podružnice: 1-6

v Avstriji: Dunaj, I. Petersplatz 7.

na Ogerskem: Budapest, IV., Koronaherczeg-
utca 20 sz.

na Nemškem: Hamburg, Büschstrasse 11, II.

na Francoskem: Paris, Avenue del' Opere 26.

v Belgiji: v Bruselji, Rue Royale 89.

v Luksenboru: Eich pri Luksenboru;

v Nizozemski Indiji: Soerabaia, Willemskade.

v južni Afriki: (republika Transvaal) Preto-
ria, Argyle-Buildings, Pretoriusstraat.

Zavarovalno stanje koncem leta 1893:

85 milj. kron av. v.

Za vse v Avstriji vršča se zavarovanja
je založena popolna svota za premije zava-
rovancem in državi v varstvo pri c. kr. mi-
nisterialni plačilnici na Dunaji.

Nizozemska zavaruje na razne načine in
sicer za smrt in življenje, za doto, za do-
neske k izreji otrok, za rente in pokojnine
za vdove po najboljših pogojih. Premije so
zmerne in tudi za police in pobotnice ni treba
plačati nobenih pristojbin.

Več povejo:

Glavno zastopništvo za Avstrijo, Dunaj, i.,
Petersplatz 7.

Inspektorat za Štajarsko in Kranjsko, v Ma-
riboru, Kaiserstrasse št. 16 (nadzornik Frane
Atteneder) in vsi krajni zastopniki.

KONJAK.

Ta iz krep-
kega, na lastnih
goricah zrased-
nega vina izvle-
čena Francovka
je skušen pomo-
ček za oživljenje
dušnih in teles-
nih močij. Zo-
per protin, tr-
ganje, cetrpenje
udov, revmati-
zem pomaga ču-
dovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja
1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi
in take, ki so bolni želodcu, prava dobrota.
Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice,
se mu dá škrinjica zastonj in plača se na
pošti voznina. Dobi se le samo pri **Bene-
diktju Mertl**, graščaku na Goliču pri
Konjicah na Štajarskem.

Zaloga v Mariboru pri Alojziju Quandest,
gospodske ulice. 19-52

Trgovski učenec.

Deček poštenih starišev, ki je dovršil
najmanj štiri razrede ljudske šole, zmožen
slovenskega in nekaj nemškega jezika in je
izurjen dobro v računstvu, sprejme se pri
podpisnem v uk.

Franc Senčar.

trgovec pri Sv. Juriju ob Ščavnici
pri Radgoni. 1-3

V vsaki fari in občini

namešča se razumna, spoštovana in denarno
zanesljiva oseba kot

zaupni mož

z dobrim postranskim zaslužkom. Pisma naj
se pošiljajo pod **201.191** Gradec,
poste restante. 13-20

Zahvala.

Vsem onim, ki so ob smrti naše srčno ljubljen in nepozabljive žene, ozi-
roma matere in tašče, gospé

Elizabete Ozim,

posestnice v Rušah,

izkazali nam svoje sožalje in sočutje, izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo,
kakor tudi vsem, ki so njo v tako obilnem številu spremili k zadnjemu počitku
ter darovali prelepe vence na njeno krsto. Pokazali so s tem še slednjokrat, kako
so rajno ljubili in čislali, kar nas, ki žalujemo po prezgodaj zamrli, napolnjuje z
veliko tolažbo v sedanji britkosti.

Rodbina Ozim.

OZNANILO.

Na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru vrši se od
31. maja do 2. junija t. l. tečaj za zeleno požlahtnjenje.

Ubogi in vredni udeleženci lahko dobijo podporo od dežele.

Kdor se hoče oglasiti in kaj več izvedeti, naj se javi pri
ravnateljstvu vinorejske šole.

V Gradcu, maja 1894.

Od štaj. deželnega odbora.

Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „**Žalostna mati Božja**“, spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku,
6. natis. Obsega pouk o čiščenju žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast
žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device,
zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pes-
mij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane

vezana v polusnje	gld. — 70
„ z zlatim obrezkom	— 80
„ v usnje z zlatim obrezkom	1 40

2. „**Družbine bukvice za dekleta**“, spisal Jožef Rozman, pokojni
Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe,
pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo

vezane v usnje z barvanim obrezkom	gld. 1 30
„ „ rudečim „	1 40
„ „ zlatim „	1 60

Po poštnem povzetju 10 kr. več.

3. „**Duhovni Vrtec**“, 5. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga,
posebno za mladino, stane

v usnje vezan z zlatim obrezkom	gld. — 85
„ „ s kepčo	— 95

4. „**Sveto opravilo**“, spisal Anton Složek, nekdanji viši ogleda šol,
5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja

vezano	gld. — 35
„ v polusnje z zlatim obrezkom	— 50
„ v usnje z zlatim obrezkom	— 60

5. „**Ključek nebeški**“, spisal Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, za
šolarje nižih razredov, velja

vezan	gld. — 30
„ v polusnje z zlatim obrezkom	— 40
„ v usnje	— 50

6. „**Molitve na čast svete družine**“, komad 2 kr., 100 po 1 fl. 50 kr.

7. „**Božič**“ pridnim otrokom, spisal Alojzij Vakaj, stane 15 kr.

8. „**Svete pesmi za šolarje**“, vezane 10 kr.

9. „**Zbirka narodnih pesmij**“ I. snopič 10 kr.

10. „ „ II. snopič 10 kr.

11. „**Ženitovanje**“ 15 kr.